

– Къара жел, не керекди менден санга,
Нек къарайса сен къара таудан бери?
– Мен, ююнгю башын чачып, бусагъат
Харх этип кюле, кетейимми кери?

– Кюйсоз, чачхан эдинг юйюмю башын,
Алай кёрчю: ишлегенме жангыдан!
– Энди кюл этерме агъачын, ташын,
Отунг ёчюлор буз къатыш жауундан.

– Отуму къайгъымай ёчюлтген эдинг,
Кёрчю: жашайма, жангыдан от этип.
– Жыртырма сени къол жазмаларынгы,
Бар китапларынгы, назмуларынгы!

– Аланы жыртхан эдинг, чачхан эдинг.
Кёрчю: мен аланы жангыдан этдим!
– Кюл этерме элпек сабанларынгы,
Чынгыллагъа къуярма малларынгы!

– Алай этген эдинг. Энтта малларым
Отлайдыла, баш къуса сабанларым.
– Мени къара, мени залим кючюмден
Бир зат да къалмаз жеринги юсюнде.

– Кёп кере да уруп кирдинг жериме,
Ёртен киргенча, кирдинг юйлериме.
Алай жеримде баллиле чагъалла,
Сабийле, ойнай, орамда чабалла.

– Баллилеринги, сабийлеринги да
Кюл этип кетерме, юйлеринги да!

– Сынагъан бушууму солууундан
Кюерсе, батарса кючлю сууунда!

– Мен куюсозме, мен, юйюнгю кюл этип,
Къара чынгыллагъа къурма, элтип!
– Болду! Халкъны кючю – аны акъ жели
Сени къуш тюгюнлейин чачар, келип!

– Мен къара таудан энсем, къалтырарса,
Мени къап-къара отумда жанаарса!
– Къара жел, мен санга кёп чыдагъанма,
Дайым да чыдарыкъма – мен адамма!

1964